

Sygn. akt II Cz 640/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

Sędziowie: SO Barbara Mokras

SR del. Mariusz Drygas (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

wniosku wierzyciela Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko dłużnikom J. M., P. W.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika J. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 8 sierpnia 2017 r. w sprawie o sygn. akt I Co 1662/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Janusz Roszewski SSR del. Mariusz Drygas

Sygn. akt II Cz 640/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2017r. Sąd Rejonowy w Kaliszu uchylił punkt 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu E. M. w części określającej podatek VAT w kwocie 1 719,34 zł oraz zmienił koszty postępowania egzekucyjnego z kwoty 9 816,82 zł na kwotę 8 097,48 zł, oddalając skargę w pozostałym zakresie. Zdaniem Sądu I instancji nieuzasadnione było obciążenie dłużnika podatkiem VAT, gdyż powinien on się zawierać już w opłatach przewidzianych w przepisach ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Natomiast istniała podstawa do naliczenia opłaty stosunkowej na podstawie art. 49 ust. 2 powołanej ustawy.

Na przedmiotowe postanowienie zażalenie złożył dłużnik J. M., wnosząc o zmianę postanowienia w zakresie punktu 2 poprzez nieobciążanie dłużników kosztami egzekucji w postaci opłaty stosunkowej. Dłużnik zarzucił, iż zgodnie z art. 49 ust. 2a ustawy o komornikach i egzekucji, dłużnik nie jest obciążony opłatą stosunkową, jeśli tytuł wykonawczy na podstawie którego prowadzono egzekucję utracił swoją moc, bądź stał się niewykonalny. W związku z tym, że wierzyciel przelewał swoją wierzytelność na rzecz funduszu, tytuł utracił swoją moc i stał się niewykonalny. Z tego względu Komornik umorzył postępowanie, a dłużnicy nie powinni być obciążani opłatą stosunkową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Stosownie do treści art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1277 ze zm.), w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże, w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 1/20 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Wyjątek od określonej w powołanym przepisie reguły wprowadza art. 49 ust 2a. Zgodnie z jego treścią, przepisu ust. 2 nie stosuje się jeżeli dłużnik wykaze, że orzeczenie na którym oparto klauzulę wykonalności zostało uchylone lub zmienione w taki sposób, iż nie nadaje się do wykonania, utraciło moc lub tytuł wykonawczy został pozbawiony wykonalności z przyczyn innych niż zaspokojenie wierzyciela.

Z językowej wykładni drugiego z powołanych przepisów wynika, iż przesłanki nieobciążania dłużnika kosztami określone jako uchylenie, zmiana lub utrata mocy orzeczenia na którym oparto klauzulę wykonalności odnoszą się do orzeczeń. Tymczasem w realiach niniejszego postępowania egzekucja toczyła się w oparciu o zaopatrzone w klauzulę wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny, który co oczywiste, orzeczeniem nie jest. Ponadto brak jest podstaw do przyjmowania, by utracił on moc, jakkolwiek pojęcie to rozumieć.

Na gruncie przedmiotowej sprawy mogła natomiast zostać co do zasady spełniona przesłanka wymieniona w analizowanym unormowaniu jako ostatnia w postaci pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Bankowy tytuł egzekucyjny, choć nie był orzeczeniem, to po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności stawał się tytułem wykonawczym. Jednakże dla zastosowania normy wynikającej z tego przepisu koniecznym jest wykazanie przez dłużnika pozbawienia tegoż tytułu wykonalności, a więc wydania prawomocnego wyroku na podstawie art. 840 k.p.c. Oparcie wymienionej przesłanki wyłącznie na stwierdzeniu, iż mogły zaistnieć ewentualne podstawy faktyczne do wydania takiego orzeczenia poprzedzone badaniem tych okoliczności przez organ egzekucyjny, pozostawałoby w sprzeczności z art. 804 k.p.c., który stanowi o związaniu organu tytułem, ale przede wszystkim nie znajduje uzasadnienia w świetle jednoznacznej treści przepisu. Stanowi on bowiem o tytule, który już został pozbawiony wykonalności. Podkreślenia wymaga, iż analizowany przepis jako wyjątek od zasady obciążenia dłużnika opłatą egzekucyjną w przypadku umorzenia postępowania wymaga wykładni ścisłej, zgodnie z regułą interpretacyjną ***exceptiones non sunt extendendae***.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Janusz Roszewski SSR del. Mariusz Drygas